

1. זכריה פוגש את המלאך גבריאל

הבשורה על-פי לוקס פרק א' פסוקים 1-38

לוקס : מסע בעקבות חייו של ישוע

המטרה שלי עבור הסדרה הזו היא "שנכיר את ישוע המשיח בצורה ברורה יותר, שנאהב אותו עמוק יותר, ושנלך אחריו בצורה קרובה יותר" (ריצ'רד מציצ'סטר). תיאורו העשיר והמפורט של לוקס על חייו של ישוע מעניק לנו תובנות ייחודיות על חייו מושיענו ועל אלה שחייו נגעו בהם. לימוד זה מדומה להליכה מתמדת, לא לספרינט. הִיָּה מוכן לנעול את נעלי ההליכה הרוחניות שלך!

היכרות עם לוקס

לוקס, גוי (לא יהודי), היה רופא במקצועו (אל הקולוסים ד' 14). יש האומרים שרועה קהילה רואה את האנשים במיטבם; עורך דין רואה את האנשים במצב הגרוע ביותר שלהם; ורופא רואה את האנשים בדיוק כפי שהם. לוקס ראה אנשים ואהב את כולם. הספר נכתב עבור אדם בשם תיאופילוס הנכבד, והתואר שניתן לו הוא התואר הרגיל של פקיד בדרגה גבוהה. אנחנו לא יודעים בוודאות, אבל תיאולוגים רבים מאמינים כי ישנה אפשרות שתיאופילוס היה עורך הדין של שאול שייצג אותו לפני הקיסר.

הבשורה על-פי לוקס היא יצירה זהירה. לוקס היה עם שאול כאשר הפליג לירושלים אחרי המסע השלישי של שאול, בהתייחסו להשתתפותו במילה "אנחנו" מספר פעמים בסיפור. ישנה סבירות גבוהה שבמשך השנתיים ששאול שהה בכלא לאחר המהומה בבית המקדש (מעשי השליחים כ"א 30), לוקס ביקר אותו בזמן שהיה כלוא בקיסריה וחיכה להילקח לרומא. בעודו ממתין למעברו של שאול לרומא, ישנה אפשרות שניצל את הזמן הזה כהזדמנות להיפגש ולתעד עדויות עבור המשפט הקרוב של שאול לפני הקיסר. בלוקס א' פסוק 3, לוקס מעיד שהוא חקר את הכל היטב ובהירות. ניתן לראות דוגמה לדייקנות שלו באופן שבו הוא מתעד את הופעתו של יוחנן המטביל על ידי שש עובדות היסטוריות אחרות שהתרחשו באותו זמן (לוקס ג' 1-2).

באופן ברור, לוקס מעביר לקוראיו את המסר שכל המחיצות אינן קיימות יותר; ישוע הינו המשיח של כלל האנשים ללא הבחנה. הוא מתחשב בעניים, בשנואים ובמדוכאים בכתיבתו. לדוגמה:

- מלכות השמיים אינה סגורה בפני השומרוניים (לוקס ט' 51-56). לוקס הינו היחידי שמציג את המשל על השומרוני הטוב (לוקס י' 30-37). אחד מהמצורעים אסירי התודה שנרפאו היה שומרוני (לוקס י"ז 11-19). באופן כללי, באותה תקופה ליהודים לא היה שום קשר לשומרוניים, כפי שיוחנן מתעד (יוחנן ד' 9), אבל לוקס מסרב לסגור את הדלת בפני כל אדם באשר הוא.

- לוקס אינו שולל את אלו שאינם יהודים ונחשבו בעיני יהודים רבים כטמאים. הוא מראה לנו שישוע מאשר ומקבל אותם. לוקס הינו היחידי שכותב על כך שישוע מדבר על האלמנה הצידונית ונעמן הארמי כדוגמאות בולטות (לוקס ד' 25-27). בנוסף לכך, ישוע משבח את אמונתו הרבה של שר המאה הרומאי שהיה גם הוא גוי (לוקס ז' 9). לוקס מעיד על ליבו של אלוהים עבור כל מי שאבד. לוקס כותב על מה שישוע אמר, **"וְיִבְאוּ מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב, מִצֶּפֶן וּמִדָּרוֹם, וְיִסֹּבּוּ בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים"** (לוקס י"ג 29).

- לוקס מאוד מתעניין בעניים. כאשר מרים מביאה את הקורבן לפדיון בנה, זהו קורבן של עניים (לוקס ב' 24). עובדה זו מראה לנו שהאדון ישוע מזוהה עם העניים של העולם הזה ולא עם אלה שנולדו לתוך משפחה עשירה. כאשר ישוע מציג כביכול את פעולותיו לאישורם של השליחים של יוחנן, הוא מסיים באומרו **"וְעֵנִיִּים מִתְפַּשְּׂרִים"** (לוקס ז' 22). הוא לבדו מתעד את המשל של האיש העשיר ואלעזר (לוקס ט"ז 19-31). כאשר לוקס מתייחס לכל אותם אנשים מבורכים, אמירתו של ישוע אינה נאמרת כמו בבשורה על-פי מתי **"אֲשֶׁרֵי עֲנִיֵּי הָרוּחַ"** (מתי ה' 3), אלא פשוט, **"אֲשֶׁרֵיכֶם הָעֲנִיִּים"** (לוקס ו' 20). בכל הזדמנות, לוקס מספר לנו על דאגתו והתייחסותו של ישוע כלפי העניים.

- מעל לכל, לוקס מציג את ישוע כחברם של המנודים והחוטאים. הוא לבדו כותב על האשה שמשחה את רגליו של ישוע, רחצה אותן בדמעותיה, וניגבה אותן בשיערה בבית שמעון הפרוש (לוקס ז' 36-50). לוקס הינו היחידי שמספר לנו על זכי, שהיה מוכס ראשי ואיש עשיר (לוקס י"ט 1-10), וגם על הגנב שחזר בתשובה כאשר נצלב ליד ישוע (לוקס כ"ג 43). לוקס הינו המחבר היחידי מתוך שאר מחברי הבשורות שכתב את המשל הנצחי של הבן האובד (לוקס ט"ו 11-32). כל ארבעת מחברי הבשורות מצטטים מישעיהו מ' פסוק 3 כאשר הם מעבירים את המסר של יוחנן המטביל, **"קוֹל קוֹרֵא בְּמִדְבָּר פְּנֵי דָרְךָ יְהוָה יִשְׂרוּ בְּעֶרְבָה מְסֵלָה לְאֱלֹהֵינוּ"** אבל רק לוקס ממשיך את הציטוט למסקנה המנצחת שלו, **"וְרֵאוּ כָּל-בָּשָׂר אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ"** (לוקס ג' 5). משיח ישראל נשלח כדי להציל את כל מי שאבד,

יהודים וגויים כאחד. מכל מחברי הבשורות לוקס אינו רואה גבולות, הגבלות, או תנאים מוקדמים הנדרשים כדי לקבל את אהבת האלוהים.

הוא היה חבר נאמן לשאול, מהמסע הראשון ועד לשעותיו האחרונות של שאול. "רק לוקס לבדו אתי", כותב שאול שכבר היה מבוגר מתא הכלא שבו שהה (השנייה אל טימותיאוס ד' 11). הוא היה גם צנוע. לאחר שחיבר את ספר מעשי השליחים הוא בעצם כתב עשרים ושמונה אחוזים מן כתבי הברית החדשה, אך הוא לא כלל את שמו בכתבתו אפילו פעם אחת. האזכור הקרוב ביותר לשמו מופיע כ"אנחנו", כאשר הוא כותב: "מִיָּד לְאַחַר שָׂרָאָה אֶת הַחֲזוֹן הַשְּׂתִדְלָנוּ לָצֵאת אֶל מִקְדוֹנִיָּה, כִּי הִבְנוּ שְׂאֵלָהִים קוֹרָא לָנוּ לְבָשֶׁר לָהֶם אֶת הַבְּשׂוּרָה" (מעשי השליחים ט"ז 10).

לדעת את אמיתות הדברים של המשיח

"רַבִּים שָׁלְחוּ יָדָם לְחַבֵּר אֶת סִפּוּר הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִתְקַיְּמוּ בְּקִרְבָּנוּ, כְּפִי שֶׁמִּסְרִים לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר מִתְחַלֵּה הָיוּ עָדֵי רֵאִיָּה וּמִשְׁרָתֵי דָבָר יְהוָה. לְפִיכָךְ, לְאַחַר שֶׁהִתְחַקֵּיתִי הֵיטֵב עַל כָּל הַדְּבָרִים מֵרֵאשִׁיתָם, חֲשַׁבְתִּי גַם אֲנִי לִנְכוֹן לְכַתְּבָם לְךָ פְּסָדָרָם, תְּאֻפִּילוֹס הַנִּכְבָּד, לְמַעַן תִּנְכַּח בְּאַמִּיתוֹת הַדְּבָרִים שֶׁלְמָדוֹךְ." (לוקס א' 4-1).

רוח הקודש פיקח בקפידה על כתיבת דברו והחיה לנו את דברו באמצעות כלים אנושיים, כדי שנוכל לדעת במעמקי ליבנו, את הוודאות של מה שקרה כאשר אלוהים עצמו נכנס לדמות אדם בשר ודם.

לוקס בחן בקפידה את הכל מהתחלה. באיזה עומק אתה מחפש את האמת של דבר אלוהים? האם אתה מוכן להמר את חיידך על זה (פסוקים 1-4)? אם היית יכול להשקיע את הזמן בחיפוש אמיתות הדברים כמו לוקס, כיצד אתה חושב שזה היה משנה את החיים שלך?

מלאך אלוהים מודיע מראש את הולדת יוחנן המטביל (פסוקים 5-24)

"בִּימֵי הוֹרְדוֹס מֶלֶךְ אֲרָץ יְהוּדָה הָיָה כְּהֵן מִמִּשְׁמֶרֶת אֲבִיָּה וְשֵׁמוֹ זְכַרְיָה, וְלוֹ אִשָּׁה מִבְּנוֹת אֶהְרֹן וְשֵׁמָּה אֵלִישֶׁבַע. שְׁנֵיהֶם הָיוּ צַדִּיקִים לִפְנֵי אֱלֹהִים, הוֹלְכֵי תַמִּים בְּכָל מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו. וְבֵן לֹא הָיָה לָהֶם, כִּי אֵלִישֶׁבַע עָקְרָה וּשְׁנֵיהֶם בָּאִים בְּיָמִים. בְּאַחַד הַיָּמִים, כְּאֲשֶׁר כְּהֵן לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּסֹדֶר מִשְׁמֶרֶתוֹ עַל־פִּי מִנְּהַג הַכֹּהֲנִים, יָצָא גוֹרְלוֹ לְהַכְנִס אֶל הַיִּכָּל יְהוָה לְהַקְטִיר קֶטֶרֶת. וְכָל קָהָל הָעָם הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּחוּץ בְּשַׁעַת הַקֶּטֶרֶת" (פסוקים 5-10).

זכריה, שמשמעות שמו היא "ה' זכר", הוא הדמות המרכזית בסצנה זו. הוא היה נשוי לאלישבע, בתו של כהן. בפסוק 7 כתוב שהייתה להם בעיה גדולה. לא היו להם ילדים מכיוון שאלישבע הייתה עקרה ושניהם כבר היו מבוגרים. הרבנים מספרים כי ישנם שבעה סוגי אנשים שהם מנודים בעיני אלוהים ובתחילת הרשימה נמצא "יהודי שאין לו אשה, או יהודי שיש לו אשה ואין לו ילד". עקרות הייתה עילה לגירושין. אלישבע בוודאי תהתה מדוע אלוהים לא נתן לה ילד. בספר תהילים כתוב "הִנֵּה נִחַלְתָּ יְהוָה בְּנִים שְׂכָר פְּרִי הַבֶּטֶן" (תהילים קכ"ז 3). אני בטוח שהיא הייתה מוטרדת ממחשבות בנוגע למה היא עשתה לא בסדר, מאחר ועקרות הייתה סטיגמה בימים אלו. עכשיו כבר מאוחר מידי בשביל שניהם, מאחר "וּשְׁנֵיהֶם בָּאִים בְּיָמִים" (פסוק 7).

זכריה השתייך לשבט לוי, הוא ואשתו היו צאצאים של אהרון. בנוסף, נאמר לנו שמשפחתו הייתה ממשמרת הכהונה של אביה. כל צאצא ישיר של אהרון היה באופן אוטומטי כהן. בעקבות כך, היו יותר מידי כהנים בתקופתו של זכריה (כעשרים אלף). דוד המלך חילק את הכהנים לעשרים וארבעה חלקים. רק בחג הפסח, חג השבועות וחג הסוכות היו כולם מעורבים. במשך שאר השנה כל חלק או אגף שירתו שתי תקופות של שבוע כל אחת. המשנה קובעת כי לפני כל אחת מהמשמרות שהתבצעו באופן יומי, ארבע סדרות של גורלות בוצעו כדי לקבוע את המשתתפים של אירועי היום מתוך מאות הכהנים התורנים של האגף. הייתה זו גולת הכותרת של אלה שנבחרו סוף סוף לקבל את ההזדמנות לשרת בבית המקדש, מכיוון שהיה אסור לכהן להקטיר קטורת יותר מפעם אחת בחייו. שמו של זכריה נבחר להיכנס למקום הקדוש כדי להקטיר קטורת (לא קודש הקודשים, שבו רק הכהן הגדול יכול להיכנס. אירוע זה התבצע רק פעם בשנה, עם דם של קורבן מושלם).

איך לדעתך הוא הרגיש בחוויה הזו? שים את עצמך במקומו לרגע. לפי דעתך, על מה הוא חשב בעת שהוא התכוון לבצע את התפקיד הקדוש של הקטרת קטורת, לפני המסווה שחצץ בין אלוהים לבני האדם?

זה היה היום הגדול של זכריה. היה זה דבר מדהים להיכנס לבית המקדש. זכריה היה צריך להתרחץ ולהתנקות לחלוטין במקווה לפני שעלה במעלה גרם המדרגות, כאשר כל מפלס עליון היה מורכב מחצר הגויים, חצר עזרת נשים, במעלה חציצה נוספת לחצר עזרת ישראל, לחצר הלוויים ולבסוף לחצר הכהנים. כתוב שהמוני אנשים התפללו בזמן שהוא עשה את דרכו אל מזבח הקטורת (פסוק 10).

בעודו ממתין ליד מזבח הקטורת עם המחתה הריקה בידו, הוא מביט מעבר לכיור הנחושת של שטיפת הידיים והרגליים עד לשתיים עשרה המדרגות האחרונות שהגיעו אל השלב האחרון של בית המקדש. הגבעה שהוא מטפס לעברה כרגע נבנתה על הר המוריה, המקום שבו לפני יותר מ-3,000 נאמר לאברהם לצאת למסע בן שלושה ימים. באותה גבעה אברהם נבחן על ידי כך שהיה צריך להקריב את בנו יצחק, הילד שקיבל כחלק מהבטחת אלוהים (בראשית כ"ב 1-4). כמובן, אלוהים עצר אותו מלהקריב את בנו, כי זה היה צל של מה שאלוהים בעצמו היה עתיד לעשות, באמצעות מתנת בנו ישוע ככבש הקורבן. הוא אמר אל בנו יצחק: **"וַיֹּאמֶר, אֲבִרְהָם, אֱלֹהִים יִרְאַה-לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יחדו. (בראשית כ"ב 8).**

כל המבנים הסמוכים עדיין לא הושלמו באותה תקופה, אבל המקדש עצמו ניצב לפניו מקושט בשיש לבן ובוזהב. יוסף בן מתתיהו (יוספוס), ההיסטוריון היהודי של אותה תקופה, כותב על בית המקדש של הורדוס:

לא נעדר דבר העשוי להדהים את הנפש ואת העין. בהיותו מצופה מכל עבריו לוחות זהב עבים הוא הזהיר עם זריחת השמש זוהר אש, עד כי אף המבקש בכל מאודו להתבונן בו נאלץ להסב את עינו [ממנו] כמקריני השמש. לזרים הקרבים אל העיר נראה [ההיכל] מרחוק כהר מכוסה שלג, כי במקומות שבהם לא היה מצופה זהב הבהיק בלובנו.¹

לאחר שהוקרב הקורבן על המזבח ודם ניתן על הגחלים, שני הכהנים התורניים ערבבו את הגחלים ומילאו את המחתה של זכריה בגחלים חמות. לאחר מכן, זכריה שוב שטף את ידיו ורגליו בקפידה, הפעם בכיור הנחושת לפני שטיפס במעלי המדרגות של בית המקדש. סביר להניח כי אלפי אנשים התבוננו בו, חלקם התפללו וחלקם שרו בעודו החל לעלות את שתיים עשרה המדרגות לכיוון בית המקדש. ניתן היה להתקרב לאלוהים אך ורק באמצעות דם חלופי, וזוהי הסיבה שלזכריה היו גחלים חמות שעליהם ניתן דם הקורבן החלופי. האם זה לא מעניין שאפילו הרהיטים בתוך המקדש, המזבח והכיור מוקמו בצורה של צלב? רק פעם אחת בשנה ביום הכיפורים, נציג האומה (הכהן הגדול), היה יכול לעבור מעבר לפרוכת ההיכל אך ורק עם דם מכבש של קורבן מושלם. כאשר הכהן הגדול נכנס לקודש הקודשים עם הדם, היו לו פעמונים על שולי גלימתו. אם הכהנים האחרים יכלו לשמוע את הפעמונים כשהוא אז, הם ידעו שהוא עדיין חי. אם הוא היה מת, היה לו חבל אדום שנקשר לחגורתו כדי שיוכלו לגרור אותו החוצה שוב. סביר להניח שכל הכהנים חשבו על סוגיה זו כאשר הם המשיכו לעבר המקום הקדוש ביותר.

זכריה שחרר את הגחלים ממזבח הקורבן על מזבח הקטורת, בעודו מתפלל ומפזר את הקטורת על גבי הגחלים, בדיוק כפי שהורה דוד המלך, **"תִּכְוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֹת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת פִּי, מִנְּחַת-עֹרֶב" (תהילים קמ"א 2).** לאחר מכן הכהן היה צריך להשתטח בפני המזבח ולצאת מבלי להפנות את גבו אל פרוכת ההיכל. בעודו מתפלל, מבעד לעשן הקטורת העולה נגלה לימינו המלאך גבריאל, ליד מזבח הקטורת. תארו לעצמכם כמה פחד זכריה מחוויה זו!

וַיֵּרָא אֵלָיו מִלֵּאָה יְהוָה עֹמֵד אֶצְל מִזְבֵּחַ הַקְטָרֶת לִימִינוֹ. וַיֵּרָא זְכַרְיָהוּ וַיַּחֲרֹד וַאֲיִמָּה נִפְלָה עָלָיו. וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶאךָ אֵלֶיךָ זְכַרְיָהוּ כִּי תִפְלֹתְךָ עֲלֵתָה לְרִצּוֹן וְאַלִּישְׁבַּע אֲשֶׁתְּךָ תֵּלֵד לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יוֹחָנָן. וְהָיָה לְךָ לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן וְרַבִּים בְּהִנָּלְדוֹ יֵעָלֶזוּ. כִּי־יִגְדַּל לִפְנֵי יְהוָה וַיִּין וְשָׁכַר לֹא יִשְׁתָּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ יִמְלֵא בְּעוֹד הָיוֹתוֹ בְּבֶטֶן אִמּוֹ. רַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָשִׁיב אֲלֵיהֶנּוּ אֱלֹהֵיהֶם. וְהָלַךְ לִפְנֵי בָרוּחַ אֱלֹהֵיוּ וּבִגְבוּרָתוֹ לְהָשִׁיב לֵב אֲבוֹת עַל־בְּנֵים וּלְפִשְׁעֵים רַחֵם דָּעָה יִשְׁרָה וְהָעֲמִיד לִפְנֵי יְהוָה עִם אֲשֶׁר לָבֹ נָכוֹן עִמּוֹ (לוקס א' 11-17).

לפי דעתך, מהי התפילה אליה התכוון המלאך באומרו **"תפילתך עלתה לרצון"** (פסוק 13). האם אי פעם היית צריך לחכות הרבה זמן לתשובה עבור תפילה, והופתעת כאשר התשובה הזאת הגיעה? הסבר.

אין שום דרך לדעת בוודאות עבור מה זכריה התפלל. למרות שאני בטוח שהוא התפלל עבור ילד במשך שנים

¹ יוסף בן מתתיהו, תולדות מלחמת היהודים ברומאים, ספר חמישי, פרק חמישי, ו' 223-224

רבות, מכיוון שנראה כי בשלב זה בחייו, זכריה היה חסר תקווה שיהיה לו ילד. הוא גילה את חוסר האמונה שלו אפילו אחרי שהמלאך אמר לו שזה יקרה! זה גורם לי לחשוב שאולי היה רובד עמוק יותר לתפילה זו. ככה נוציג העם, יכול להיות שזכריה התפלל שאלוהים יחזיר את עם ישראל בחזרה אליו. לפני שיבוא המשיח, היה צריך להופיע שליח שיכריז על בואו. זה היה אותו שליח שיופיע לפני המשיח ויחזיר את ליבם של האבות לילדים. הנביא האחרון שנשלח לישראל כמעט ארבע מאות שנה קודם לכן ניבא:

"הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל-היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות" (מלאכי ג' 1).

"הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה, הגדול והנורא. והשיב לב-אבות על-בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והפיתי את הארץ חרם (מלאכי ג' 23-24).

ארבע מאות שנה חשוכות חלפו מאז נבואת מלאכי. ככה וכאיש אלוהים, הוא ידע שמנהיגות ישראל הייתה מושחתת ושתלטנית, כפי שהוא ראה מדי יום. זכריה היה מודע לפסוקים בכתבי הקודש על בואו של המשיח והמבשר שלו. האם אי פעם חשבת, שלפי מה שאלוהים יודע שעתיד לקרות, נוכל להיות התשובה לתפילות שלנו? לעיתים קרובות, אלוהים ישים נטל מסוים על ליבנו, לפני שהוא יגלה לנו שאנחנו נקראנו להיות התשובה לתפילה זו.

אל תחשוב שזה היה צירוף מקרים שזכריה הוא שנבחר על ידי הטלת גורלות להקטיר קטורת באותו יום! התרחשות זו הייתה לפי התכניות והמטרות של אלוהים. כאשר הוא שחרר את הקטורת על הגחלים החמים של מזבח הקטורת המסמל תפילה, אני מאמין שהוא התפלל עבור עם ישראל, שהמשיח והמבשר שלו יבואו לשחרר אותם מן הדיכוי האכזרי לא רק של המנהיגים המושחתים של ישראל, אלא גם של הרומאים.

אם הייתה לך הזדמנות להגיע ישר אל פרוכת היכל הקודש לפני ה' ולדעת ללא ספק כי הוא ישמע אותך וייתן לך את מה שאתה מבקש, מה היית מבקש? לפי דעתך, מדוע זכריה נהיה אילם?

"ויאמר זכריהו אליהמלאך במה אדע זאת הן אני זקנתי ואשתי בצה בנים. ויען המלאך ויאמר אליו אנכי גבריאל העמד לפני האלהים שלחתי לדבר אליך ולבשרך קזאת. והנה אתה תאלם ולא תוכל דבר עד אשר יקום הדבר הזה עקב אשר לא האמנת לדברי אשר קומו בעתם. והעם הוחילו לזכריהו עד-בוש ויתפללו כי התמהמה בהיכל. ובצאתו לא לכל דבר אליהם ויפירו פיהו חנה בהיכל וינע להם בראשו כי הוא אלם. וכאשר מלאו ימי עבדתו וילך וישב אל-ביתו. ויהי אחרי הנמים האלה ותהר אלישבע אשתו ותסתתר חמשה חדשים לאמר. ככה עשה לי יהוה בנמים אשר פקדני ואסף את-חרפתי לעיני בני-אדם" (לוקס א' 25-18).

כמו רבים מאתנו שמתפללים זמן כה רב למשהו בלי לקבל את התשובה, זכריה חי במגבלותיו בשלב זה של חייו. אנחנו יכולים להגביל את אלוהים ולהפריע למה שהוא רוצה לעשות בחייו על ידי חוסר האמונה שלנו. אני חושב שזכריה ויתר על התפילה לילד, אבל אלוהים לא. לפעמים התשובה לתפילה היא בהכרח קשורה לזמן הנכון. בדיבור על קשייו של זכריה עם דברי המלאך, אומר הסופר צ'אק סווינדול,

כאשר גבריאל בישר לו שייולד לו בן הוא הגיב והשתמש בגוף הראשון המודגש ביוונית אגו. לוקס מדגיש את הספק של זכריה - "אני זקנתי". אך המלאך משתמש באותה מילה אגו ומשתיק את התירוצים של האיש הזקן... ואת לשונו. אנכי גבריאל העמד לפני האלהים.²

זה נראה כאילו המלאך גבריאל השיב לו: "סליחה, אבל אתה יודע עם מי אתה מדבר? אתה חושב שאני אשקר לך? אני עומד בפני נוכחות אלוהים". למעשה, זכריה בוודאי הפך להיות חירש, כי בפרק א' פסוק 62, כתוב שבברית המילה של יוחנן, הם נעזרו בכתיבה על לוח על מנת לשאול את זכריה, איזה שם הוא רצה לתת לבנו. הם לא היו נעזרים בכתיבה על לוח במידה והוא היה יכול לשמוע. זכריה דיבר באופן ספקני, לא רק למלאך האלוהים, אלא גם מול קודש הקודשים של אלוהים. אנחנו חייבים להיות זהירים בנוגע למילים היוצאות מתוך ליבנו.

"אִישׁ טוֹב מְאוֹצְרוֹ לְבוֹ הַטּוֹב יוֹצִיא טְבוֹת וְאִישׁ רָע מְאוֹצְרוֹ הָרַע יוֹצִיא רָעוֹת. וְאַנִּי אֹמֵר לָכֶם כִּי עַל כָּל־שֵׁיחַ תִּפְּל אֲשֶׁר יִבְטְאוּ בְּנֵי הָאָדָם יִתְּנוּ חֶשְׁבוֹן בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט. כִּי בְּדִבְרֶיךָ תִּצְדָּק וּבְדִבְרֶיךָ תִּתְּשָׁם" (מתי י"ב 35-37).

כתוב בבשורה על-פי מתי, "יִלְדֵי צִפְעָנִים אֵיךְ תוֹכְלוּ לְדַבֵּר טְבוֹת בְּרַעְתְּכֶם כִּי־מִמֶּלֶא הֵלֵב יִבִּיעַ הָפָה (מתי י"ב 34). הפה שלך יביע את מה שהלב שלך מאמין בו. המחשב הנייד שלי הוא מכשיר נהדר, מאוד מועיל לכתובת מסרים אלו, אבל המחשב לא יכול להועיל אם אני לא קולט את המידע שאני רוצה מתוך מסר זה. אם אנחנו מתעכבים בחיינו על דברים שליליים, אל תתפלאו אם זה התוצר שמופק מהחיים שלנו.

חוסר אמונה וספק תמיד יעכבו את כוחו של אלוהים בחיינו. לעיתים קרובות, ישוע הוציא אנשים שהטילו ספק מן החדר כאשר הוא חשב שהם יעכבו את כוחו המופלא של אלוהים. למשל, כאשר הוא הקים מן המתים את בתו של אחד מראשי בית הכנסת, הוא לא הניח לאף אחד מהמתאבלים או אנשים בעלי ספק להיכנס אתו, מלבד כפא, יוחנן, יעקב והורי הילדה (לוקס ח' 51). האמונה היא המוליך היחידי שכוחו של אלוהים יכול לזרום דרכו. בקש מרוח הקודש לעצור אותך לפני שאתה מדבר בחוסר אמונה וספק בכל מצב בו אתה נמצא. תתחיל להכריז מילים מלאות אמונה בנוגע לצרכים שלך.

"אֲמֹן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר יֹאמַר אֶל הָהָר הַזֶּה הִנֵּה הִנָּשָׂא וְהִתְנַפֵּל אֶל תוֹךְ הַיָּם וְלֹא יִפְּלֵג בְּלִבּוֹ כִּי אִם יֹאמְרוּ כִּי יְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר כֵּן יְהִיָּה לוֹ. עַל־כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם עַל כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלוּ וְתִתְּפָלְלוּ בְּטוֹחוֹ כִּי יַעֲשֶׂה לָכֶם וְכֵן יַעֲשֶׂה" (מרקוס י"א 23-24).

שים לב שבפסוקים אלו ישוע השתמש במילה **אומר** פעמיים כאשר הוא מדבר על אמונה שמזיזה הרים במצבים בלתי אפשריים. עליך למצוא את רצון אלוהים על ידי תפילה בנוגע למצב נתון, אבל ברגע שרצון אלוהים נודע לך, עליך להכריז את המילים של אלוהים באמונה.

ישנו דבר אחד שמאוד בולט בסיטואציה הזו, והוא שהמסר של אלוהים הגיע לזכריה בבית אלוהים. קולו של אלוהים מתגלה אל מי שמקשיב. עליך להיות מאוד קשוב בקהילה; אלוהים ידבר אליך לעיתים קרובות באמצעות רועה הקהילה, בזמן ההלל או בחלקים אחרים של המפגשים הקהילתיים. יש כוח בעצם העובדה שאנו מתכנסים עם במטרה להלל ולשבח את אלוהים, וכאשר אנו מקדישים זמן לשמוע את דברו. ישוע אמר, "כִּי בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר שְׁנִים או שְׁלֹשָׁה יִקְהָלוּ בְּשֵׁמִי שָׁמָּה אֶהְיֶה אֲנִי בְּתוֹכָם" (מתי י"ח 20).

האם יש לך דוגמה לזמן שבו אלוהים דיבר אליך בזמן שהיית במפגש קהילתי? כיצד הגיעה אליך מילה מאלוהים? במה או מי אלוהים השתמש?

האנשים שנכחו בחצרות השונות בחוץ, המתונו בחרדה שזכריה יצא מהמקדש, על מנת שיעמוד על המרפסת לפני העם וישיא ברכה. סביר להניח שזכריה היה מאוד מתוסכל מכיוון שלאחר הפגישה עם המלאך, כאשר הוא עשה את דרכו חזרה אל העם במדרגות, הוא לא יכל לבטא את הברכה, אלא התחיל לנסות ולהסביר מה התרחש במקדש באמצעות אותות יד. כמה תסכול הוא הרגיש כאיש אלוהים שלא היה מסוגל למלא את אחריותו ולברך את העם בדבריו.

מדוע כתוב שאלישבע הסתתרה במשך חמישה חודשים (בפסוק 24)? אולי, זה היה כדי לשמור על עצמה מפני כל מי שעלול להביע חוסר אמונה וספק בנוגע למצבם. אחרי שזכריה נהיה אילם וחירש, זה גרם לה להיות מאוד מודעת לכך שחוסר אמונה וספק היוו איום על התינוק הזה שהיא חיכתה לו כל חייה. היא לא הייתה מוכנה לקחת שום סיכון.

גבריאל מביטח לנו "כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְּלֵא כָל־דִּבְרִי" (לוקס א' 37). אברהם היה בן תשעים ותשע ושרה הייתה בת תשעים כשהייתה בהיריון עם יצחק. כאן בסיפור הזה על זכריה ואלישבע, אנו רואים דפוס דומה. אלוהים מפאיר את שמו על ידי כך שהוא פועל במצבים בלתי אפשריים באופן טבעי. למרות שאנו יכולים להעריך את פעולתו של אלוהים בחיי היומיום שלנו, אנחנו צריכים להיות בעלי גישה פתוחה שאלוהים יפתיע אותנו! האם אתה יכול לדמיין מה הייתה תגובתם של זכריה ואלישבע לחדשות האלה?

אין פלא שאלישבע הייתה זקוקה לזמן כדי לעכל ולהבין מה קורה לה. אני גם מאמין שרוח הקודש דיבר איתה על החיים שהיא נשאה בקרבה. אין ספק, שהילד הזה נתפס כנס וכאות מאלוהים. אלוהים הכין את הבמה לפרק החדש שהוא התחיל, לא רק בחייהם, אלא גם בחייו של עם ישראל, ואף כי לא הבינו זאת אז, בחיי האנושות כולה.

תפילה: "אלוהים, עזור לנו להיות קשובים לדבריו ולהכריז אותם באמונה. אנו מודים לך על הפעולה שלך בדרכים שקטות, בדרכים אדירות, ועל כל מה שאתה עושה בחיינו. אנחנו מהללים את שמך! עזור לנו להיות אלה שמאמינים במהרה כשאנחנו רואים אותך בפעולה".

קית' תומאס

דוא"ל: keiththomas7@gmail.com

אתר אינטרנט: www.groupbiblestudy.com